

PASTORALA
LA SARBATOREA INVIERII DOMNULUI
2009

† Mihail

Episcopul Episcopiei Ortodoxe Române a Australiei
si Noii Zeelande

† M I H A I L

**Prin Harul lui Dumnezeu
Episcop al Episcopiei Ortodoxe Romane a Australiei
si Noii Zeelande**

Preacucernicilor parinti si dreptmaritorilor crestini
Har, Mila si Pace de la Hristos Domnul
Iar de la Noi parintesti binecuvantari.

“Si fiind seara, in ziua aceea, intaia a saptamanii - Duminica, si usile fiind incuiate, unde erau adunati ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus si a stat in mijloc si le-a zis: ”Pace voua” (In.20,19)

Iubiti credinciosi si credincioase,

In ascultare deplina fata de voia Tatalui, Fiul cel Unul Nascut, Iisus Hristos intrupat, a venit ca sa rascumpere neamul omenesc prin patimile si moartea Sa pe Cruce. Hristos S-a rastignit pentru mantuirea noastra, aducandu-se jertfa Tatalui, si “a Inviat din morti, facandu-se incepatura a invierii celor adormiti” (I Cor.15,20). Prin aceasta a rascumparat intreg neamul omenesc restabilind comuniunea omului cu Dumnezeu, cu semenii si cu sine insusi. Astfel rupe legaturile mortii si zăpășul despartitor (Efes. 2,14) si face trecerea de la moarte la viata atat ca **Arhiereu** care a strabatut cerurile (Evr. 4,14) cat si ca **Miel** al lui Dumnezeu (In.1,36) care se jertfeste pentru noi si pentru mantuirea noastra.

Ca *Arhîereu*, Iisus Hristos Domnul îi trimite pe Sfinții Apostoli zicându-le: “Precum M-a trimis pe Mine Tatal, va trimite și Eu pe voi”, iar Sfantul Evanghelist Matei ne spune ca, în Galileia, Hristos cel Inviat S-a aratat ucenicilor și le-a zis: ”Datu-Mi-s-a toata puterea, în cer și pe pamant. Drept aceea mergand, invatati toate neamurile, botezandu-le în numele Tatalui și al Fiului și al Sfantului Duh, invatandu-le sa pazeasca toate câte v-am poruncit voua și iata, Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfarsitul veacurilor. Amin” (Mt.28,18-20). Cu acest mandat au plecat la propovaduire, vestindu-l pe Hristos cel Inviat din morti.

Cei ce cred în Inviere, marturisesc împreună cu Sfantul Apostol Toma zicand: “Domnul meu și Dumnezeuul meu” (In. 20,28) și prin Botez devin madulare ale Trupului tainic al lui Hristos, adica ale Bisericii, calauziti în tainele vietii vesnice până la a doua venire a Fiului (In.16,13-15) de Sfantul Duh, revarsat în Biserica la Cincizecime. De aceea Sfantul Apostol Pavel spune: “ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a inviat din morti, prin slava Tatalui, așa sa umblam și noi într-o înnoirea vietii” (Rom.6,4) și așa “omul cel vechi a fost rastignit împreună cu El, ca sa se nimiceasca trupul pacatului, pentru a nu mai fi robi pacatului” (Rom.6,6). Putem spune astfel ca pentru Sfantul Apostol Pavel, Invierea era scopul vietii lui, era capatul unui drum care epuizeaza sirul patimirilor omenesti. Pe alta parte, Invierea este pentru el inceputul vietii reale în Hristos, trairea împreună cu El prin har, ca “împreună cetatean cu Sfinții și cu casnicii lui Dumnezeu. (Efes. 2,19).

De altfel pe drumul Damascului, Saul îl întâlnește pe Iisus Hristos cel inviat din morti, care îl cuprinde în iubirea Sa cea dumnezeiasca și îi descopera lumina cea binefacatoare în inima sa. Din acel moment devine un mesager neobosit al Invierii lui Hristos, desi are de înfruntat multe încercari “în batai, în temnita, în tulburari, în osteneli, în privegheri, în posturi ... prin slava și necinste, prin defaimare și lauda; ca niste necunoscuti, desi cunoscuti, ca fiind pe pragul mortii, desi iata traim, ca niste pedepsiti, dar nu ucisi; ca niste intristati, dar pururea bucurandu-ne, ca niste saraci, dar pe multi îmbogățind, ca unii care n-au nimic, dar toate le stapanesc” (2 Cor. 6, 5-10).

Ca *Miel* injunghiat, Hristos Domnul vine “ca sa sfinteasca poporul cu sangele Sau” (Evr. 13,12). Dupa cum stim, dupa nedreapta judecata este osandit la moarte si “este scos in afara portilor cetatii” Ierusalimului si a templului Vechiului Testament, adica in lume. S-a adus ca jertfa in lume si astfel universul intreg devine noua cetate, locul traiirii cu Hristos. Noua creatie este Imparatia Mielului (Apoc.5,13) care prin jertfa este indreptatit sa “ia puterea si bogatia si intelepciunea si cinstea si binecuvantarea” (Apoc. 5,12) ca elemente ale vietii celei noi.

Dreptmaritori crestini,

Jertfa pe Cruce, chinurile si moartea au fost biruite de Hristos in trupul Sau, pentru Sine si pentru intreg neamul omenesc. Pentru aceasta, noi devenim partasi prin Botez la moartea si Invierea Lui. Astfel iesim din robia pacatului si a mortii si traim viata in Hristos cel Inviat din morti. Aceasta cale trebuie urmata in Biserica, cu ajutorul Sfintelor Taine, pana dobandim asemanarea cu Dumnezeu, intrucat Mantuitorul Hristos ii sfinteste pe cei ce se impartasesc “spre iertare pacatelor si spre viata de veci” caci Sangele Sau “ pentru multi se varsa spre iertarea pacatelor “ (Mt. 26, 26-28), “intru innoirea vietii” (Rom.6,4). Totodata ne uneste pe toti intru marturisirea adevarului Sau revelat.

In El gasim modelul vietii fara pacat, fara dezbinari, intrigi si orgolii desarte. Citam aici tot pe Sfantul Apostol Pavel care se adreseaza galatenilor carora le atrage atentia asupra pericolului dezbinarilor dintre ei: ”iar daca va muscati intre voi unul pe altul si va mancati, vedeti sa nu va nimiciti intre voi” (Gal.5,15) si tot el ii indeamna parinteste ”zic dar: in Duhul sa umblati si sa nu va impliniti poftele trupului, caci acestea se impotrivesc unul altuia, ca sa nu faceti cele ce ati voi” (Gal.6,16-17). Pentru aceea la sarbatoarea Invierii, in duhul pacii si iubirii fratesti sa iertam tuturor greselile savarsite fata de noi si sa rugam pe Domnul vietii sa ne adune in Biserica slavei Sale si sa ne daruiasca lumina si pacea Sa cea dumnezeiasca.

Numai asa ne putem deschidem sufletul si inima ca sa-l primim. Asa cum a stat in mijlocul Sfintilor Apostoli si i-a binecuvantat, El vine mereu in Biserica Sa, intre

credinciosii adunati la rugaciune, la Sfanta Liturghie si ne transmite mesajul Sau prin Sfanta Evanghelie. Aceasta pace pe care o primim ne da putere in lucrarea noastra si ne intareste credinta si iubirea fata de El.

Avem exemplul Sfintilor Apostoli, viata si invatatura Sfintilor Parinti, a martirilor care L-au propovaduit pe Hristos cel inviat din morti. Desi adeseori erau in suferinta pentru credinta lor, totusi se bucurau si se veseleau in lupta lor, inflacarati de dorul dupa Dumnezeu. Aceasta bucurie si veselie sa cuprinda si inima noastra astazi, cand Hristos Domnul “a biruit moartea si pe diavolul l-a supat si a daruit viata lumii Sale”.

Iubiti fii sufletesti,

La acest praznic al Invierii Domnului nostru Iisus Hristos, Ne adresam tuturor binecredinciosilor crestini romani care traiesc pe intinsul continent al Australiei si in Noua Zeelanda si va indemnăm cu parinteasca dragoste sa va adunati totdeauna in jurul bisericilor noastre ortodoxe romanesti, pentru a primi lumina lui Hristos cel Inviat in sufletele voastre; sa va pastrati credinta ortodoxa primita de la parintii si inaintasii vostri, marturisindu-L pe Hristos ca Domn al vietii, caci El insusi Zice: “Eu sunt invierea si viata ... si oricine traieste si crede in Mine nu va muri in veac” (In. 11, 25-26).

Va transmitem deasemenea urari de sanatate, pace, mantuire si ajutor in tot lucrul cel bun, impreuna cu salutul pascal: “ Hristos a Inviat”.

Al vostru catre Domnul rugator,

† MIHAIL

Episcop al Episcopiei Ortodoxe Romane a Australiei si Noii Zeelande

Coperta I: Icoana Invierii Domnului

Coperta II: Sigla Episcopiei Ortodoxe Romane a Australiei si Noii Zeelande

Melbourne, Australia - 2009